

Besiddelse af. Jeg maa som sagt slutte mig til dem, der paa det Bestemteste mødte sig dette særlige Fond, og selv om Loven i alle sine Enkeltheder, i alle de andre Paragrafer blev nok saa fyldestgjørende, saa vilde alene Bestemmelsen om dette særlige Fond bevæge mig til ikke at stemme for Loven.

Hvad angaaer det saameget omtalte Punkt: Offer og Alcidentser, da slutter jeg mig ligeledes til dem, der ønske, at det maa blive aldeles frit, og jeg kan desangaaende ikke tilbageholde en Udtalelse om min Velvilje for det ærede præstelige Medlem (Kroggh), der talte igaar. Jeg søgte mig overordentlig tiltalt af den Naade, hvorpaa han optraadte, og jeg vilde ønske, at alle hans Kollegaer rundt omkring i Landet vilde paa en ligesaa smuk, ligesaa, kirkelig Naade udtale den selvsamme Mening; det er min fulde Overbeviisning, at det vilde bringe dem i langt bedre Samklang med Menighederne, hvis de vilde optræde paa lignende Naade. Jeg skal derfor som sagt give hans Udtalelse min Anerkjendelse og bede Enhver af de Herrer her i Salen at hjælpe saa meget som muligt til at faae disse Ydelsler til at blive en aldeles frivillig Sag, og jeg er aldeles forvisset om, at saasnart Geistligheden indtager en saadan Stilling ligeoverfor Menighederne, og vi fra Lovgivningens Side rydde de Hindringer afveien, som nu ere tilstede, og høre Forordningen eller Plakaten, hvad den nu hedder, som bestemmer, at der skal ydes Noget — saa skal det vise sig om ikke ret lang Tid, at forsaa vidt, vel at mærke, Præsten ved sin aandelige Gjerning veed at vinde Menigheden paa en saadan Naade, at han faaer dens Høiagtelse, saa vil han ad Frivillighedens Vej faae nok saa Meget, om ikke dobbelt saa Meget, som naar Tvang heri vedbliver.

Der er udtalt af flere ærede Herrer, navnlig af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen), at det var et almindeligt Folkeønske at faae Tienden indbraget og Præsterne satte paa fast Wage. Ja, det er aldeles vist; men jeg vilde gjerne ved samme Leilighed tillade mig at bringe en anden Sag i Forbindelse hermed, som er fuldt saa levende et Folkeønske, og jeg troer med fuld saa stor Gyldighed. Vel skal jeg i Forbigaaende be-

mærke, at det ikke henhører under denne Lov eller kan komme til at henhøre derunder. Jeg seer meget godt, at det ikke vil lade sig gjøre at sætte en Paragraf ind i denne Lov, som skal afgjøre denne Sag, men den staaer dog i saa umiddelbar Forbindelse med Loven, at jeg ikke troer at komme i Strid med Forhandlingernes Gang, naar jeg nævner den; det er en ligelig Fordeling af Geistlighedens Lønning paa alle de Individier, der høre til Folketirken. Enhver vil vistnok indrømme mig, at det er en besynderlig Naade, saaledes som man nu lønner Geistligheden, at en vis Deel af de Medlemmer, der høre til Folketirken, skal fuldt lønne Præsterne ogsaa for en anden Deel, som ogsaa hører til Folketirken, altsaa med andre Ord, at en Deel af Folketirkens Medlemmer skal betale den aandelige Pleie for en anden Deel af Kirkens Medlemmer. Dette staaer for mig som Noget, det er paa høie Tid, at vi see at faae en Omordning paa (Tscherning: Det kan ikke gjøres nu!). Ja, jeg veed meget godt, at jeg her er i Modstrid med det ærede Medlem, og skjøndt jeg skal indrømme, at det ærede Medlem er en Mand, med hvem jeg i de fleste Tilfælde samstemmer, saa vil jeg dog ikke kunne samstemme med ham i dette Tilfælde. Jeg har seet en Afhandling sidste Sommer, hvor jeg faae det ærede Medlems Tanke udtrykt, og da faae jeg nok, at den ikke kaldt sammen med min, idet det ærede Medlem gik ud fra en almindelig Expropriation, men denne Fremgangsmaade vilde medføre en saa stor Byrde for det ufrie Hartkorn, at man ikke kunde være tjent dermed. Det kan gjerne være muligt, at det kan lade sig gjøre; jeg er ikke saa stærk i at opstille Beregninger og Talstørrelser, at jeg skal vise det tilbage ad den Vej, men ligesaa vist som den lovgivende Magt har fundet ud af, ligelig at fordele Byrderne til Kommunen mellem det frie og ufrie Hartkorn, ligesaa vist vil, haaber jeg, en ligelig Fordeling kunne finde Sted i dette Tilfælde. Det forekommer mig, at der er en yderligere Grund dertil; det har altid staaet for mig som en Uting, at de Medlemmer, der ere frie for at betale Løn til Geistligheden, slubde nyde den aandelige Pleie sammen med deres Medborgere i Menigheden, og det maa vistnok ogsaa for en heel Deel af dem selv staae